

at supplere disse Oplysninger med yderligere Data. Jeg skal saaledes erklære mig villig til at gaae ind paa det af hele Udvalget stillede Endringsforslag, som gaaer ud paa at vende tilbage til den Tilstand, der blev skabt ved Anordningen af 1ste October 1802, og jeg skal ikke undlade at fremhæve den Betragtning, at der da vil komme det samme Ligelighedsforhold tilstede mellem Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder og Landet, som bemeldte Anordning havde søgt at tilvejebringe. — Derimod seer jeg mig ikke istand til at kunne følge det ærede Mindretal i dets Forslag, væsentlig fordi jeg ikke skjønner, at det er nødvendigt for at opnaae, hvad der nærmest ligger for som Opgaven, men naar det ikke er det, kan jeg ikke vægre mig ved at erkjende, at det finansielle Hensyn da har en Betydning, som man ikke kan overse. Det ærede Medlem (Gab) syntes rigtignok kun at lægge lidet Vægt paa dette Moment; han meente, at det ikke havde meget at betyde, men han maa dog erkjende, at man her kommer ind paa et Gebeet, som det for Tiden er umuligt at overse. Er det derfor, som iagt, ikke nødvendigt for at skabe en bedre Tilværelse for den Befolkning, man vil hjælpe, er det uberettiget at opgive en Indtægt, baade for Staten og Communen, som den omhandlede; men efter hvad her er ytret, troer jeg ogsaa, at den Bestræbelse at ville staffe de Familier, om hvilke der her er Spørgsmaal, to Bærelser, i sig selv er lidet nødvendigt; thi hvis det maa være tilladt at slutte fra den Erfaring, man kan have fra Landet og fra Kjøbstæderne, til den, der vil gjøre sig gjældende her i Kjøbenhavn, vil jeg sige, at de fleste af de Familier, som her er Spørgsmaal om at staffe en bedre Tilværelse, ikke have Brug for to Bærelser, ja ønske ikke engang at bruge dem, idet det altid vil medføre en Vanstuelighed og Besværlighed for dem med Hensyn til at holde paa den høje Varme, der er en nødvendig Livsbetingelse for dem. Derfor imidlertid disse Leiligheder paa to Bærelser med Kjøkken skulde komme i en Hunsleie af 100 å 120 Rd., tilstaaer jeg, at der ikke er Grund til at fritage de Familier, som kunne bruge dem, fra saa at sige det eneste Bidrag, der af Kjøbstadbeboere ydes directe til Statskassen. Jeg vil derfor ikke see mig istand til

at kunne anbefale det af Mindretallet stillede Forslag. — Med Hensyn til det af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Bischof) stillede Forslag vil jeg sige, at jeg vilde ønske, det ikke var fremkommet. Jeg kan ganske vist give ham Ret i endeel af de Betragtninger, han har fremsørt, men ligesom jeg med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Rimestad) maa dele den Betragtning, at det neppe er rigtigt at binde den lovgivende Magt for et saa langt Tidsrum, som her er nævnt, nemlig 25 Aar, saaledes vil det, at jeg maa gjøre denne Betragtning gjældende, maaskee netop fremkalde den Frygt, som det ærede Medlem synes at ønske ikke maatte fremkomme. Jeg vil sige, at jeg troer, at dersom Forholdene vedblive at være, som de ere, dersom der vedbliver at være Nødvendighed for at beholde denne Skatlenedsættelse, vil den ikke let blive tagen tilbage; men paa den anden Side mener jeg, at det er betænkligt i 25 Aar at binde den lovgivende Magt til ikke ligeoverfor disse Ciere at foretage Forandringer i en Foranstaltning, som det muligt ellers isølge alle andre Forhold maatte anses for baade ønskeligt og forvarligt at foreandre. Jeg nægter derhos ikke, at det forekommer mig, at der er ikke lidet praktisk Vanstuelighed ved saa at sige at føre et aarligt Tilsyn med hver af disse Ciendomme, idet Forslaget tilsigter, at Bygningsafgiften først indtræder 25 Aar, efterat Leiligheden er tagen i Brug. Det ærede Medlem sagde, at der alligevel maatte føres Control med, at ikke to Familier boede i een Leilighed, men i alt Fald troer jeg ikke, at den Autoritet, som har at tage Hensyn til Skatteregistrene, vil have at føre Tilsyn dermed, og det ærede Medlem maa heller ikke overse, at der, naar disse Leiligheder ere indrettede efter Byggeloven, skal være to Kjøkkener deri, forudsat at de skulle kunne beboes af to Familier. Jeg skjønner ikke rettere, end at den Fordeel, man ønsker at opnaae, den Impuls, man ønsker at give, og som det maaskee er fornødtigt og rigtigt at give, netop i dette Døielik, da der synes at være vakt Interesse for at staffe Boliger tilveie for de heromtalte Familier, ligesaa fuldstændigt vil opnaaes ved Udvalgets Fleertals Forslag, der